

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216217497
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216217497.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v spore strán: žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ D. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. M., X. XXX/XX a 2/ G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. M., X. XXX/XX, o zaplatenie 11.977,68 eur s príslušenstvom, proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12Csp/158/2016-104 zo dňa 20.11.2017, takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku II. súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 5.111,07 eur a úrok do zosplatenia úveru 2.047,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 331,62 eur a vo výške 8,05% ročne z istiny od 30.09.2015 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku súd žalobu zamietol a výrokom III. o trovách konania rozhodol, že súd žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 497, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 52 ods.1, § 54 ods.1, § 53 ods. 9, § 524 ods.1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a, § 4 ods.1 zák.č.258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch, § 5b zák.č. 250/2007 Z.z, a vecne tým, že v danom prípade strany uzavreli zmluvu o úvere. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil súdu zmluvu o splátkovom úvere z 21.04.2009, v zmysle ktorej bol žalovaným poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 11.300,-- eur. Žalovaní nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporevali. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola sčasti podaná dôvodne. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaní riadne úver nespĺcali, úver bol zosplatený 29.09.2015. Žalobca však nemá nárok na splátky splatné až do zmluvou určenej splatnosti úveru (v nich je rátané aj s úrokom - pri riadnej platobnej disciplíne žalovaných), výlučne len na nesplatenú úverovú istinu a na úrok z úveru výlučne do času zosplatenia úveru (v zmysle rozhodnutia NS SR vo veci sp. zn. 4Obo/143/1998: „pri mimoriadnom zosplatení úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Nastupuje tak stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov, teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a

počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3 a nar. vl. 87/1995 Z. z.“), preto súd v časti nároku na úrok z úveru pre čas po odstúpení od zmluvy (zosplatnení úveru) žalobu zamietol. V zostávajúcom nároku súd žalobe vyhovel, zároveň priznal aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v percentuálnej sadzbe v súlade so zákonom) z priznanej čiastky odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaní sa s vrátením úveru preukázateľne dostali do omeškania. Súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov voči žalovaným v rozsahu 20%, podľa pomeru procesného úspechu žalobcu a žalovaných 60%:40%).

2. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie 4.818,93 Eur s príslušenstvom), z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd žalobcovi priznal sumu 5.111,07 Eur ako istinu, sumu 2.047,68 Eur ako úrok do zaplatenia úveru a sumu 331,62 Eur ako vyčíslený úrok z omeškania. Súd žalobu odôvodnil tým, že žalobca nemá nárok na zmluvné úroky vypočítané po zosplatnení úveru. V zmysle podanej žaloby si žalobca uplatnil nárok na sumu 11.977,68 Eur, ktorá pozostáva zo 66 splátok, splatných od 10.11.2013 do 10.04.2019 po 181,48 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, že žalobcovi neboli priznané zmluvné úroky po zosplatnení, avšak ich výpočet, resp. výpočet priznanej sumy súd v rozsudku nijako nezdôvodnil, ani nešpecifikoval ako dospel k priznanej sume. Žalobca sa v zásade nebráni nepriznaniu riadnych zmluvných úrokov vyčíslených po zosplatnení úveru, k čomu došlo dňa 29.09.2015, ale žalobcovi nie je zrejmé z čoho priznaná suma pozostáva a ako k nej súd dospel. Z rozsudku nie je zrejmé, ako súd k priznanej časti vyhovenia návrhu dospel, preto je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia. Z tohto nie je možné zistiť ani akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil. Rozsudok je možné považovať za zmätočný a žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na judikáty a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2009, sp.zn. 6Sžo/6/2009 a 6Cdo/139/2011 a 7Cdo/31/2011. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) a f) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

6. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2016 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu istiny vo výške 11.756,60 eur, úroku z omeškania v sume 331,62 eur a v sadzbe 8,05% ročne od 30.09.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovaným bol poskytnutý úver právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava) vo výške 11.300,-- eur, ktorý mali žalovaní splácať po 181,48 eur mesačne od mája 2009 do apríla 2019 vždy k 10. dňu mesiaca. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 bola pohľadávka voči žalovaným postúpená na žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala

sumu 12.434,68 eur a pozostávala z istiny 8.796,77 eur, úroku 3.111,43 eur, úroku z omeškania 426,03 eur a poplatkov 100,45 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Výška a špecifikácia pohľadávky v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. V konaní si žalobca uplatňuje splátky úveru splatné od 10.11.2013 do 10.04.2019 v počte 66 a v celkovej výške 11.977,68 eur. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Od oznámenia postúpenia pohľadávky žalovaný nezaplatil žiadnu sumu. V písomnom podaní z 12.06.2017 doplnil, že žalovaní na úvere zaplatili spolu 9.356,09 eur, z toho na úverovú istinu bola započítaná čiastka 6.188,93 eur, na úrok 2.458 eur, na poplatky 696,41 eur a úrok z omeškania 12,75 eur. Ďalším doplňujúcim podaním zo dňa 16.11.2017 uviedol, že úrok na úvere do zosplatnenia úveru predstavoval sumu 2.047,68 eur. Poukázal zároveň na právnu úpravu obsiahnutú v §§ 505 a 506 Obchodného zákonníka, podľa ktorej je úrok z úveru dlžník povinný platiť do vrátenia peňažných prostriedkov.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zmluvou o splátkovom úvere č. 0193412166 zo dňa 21.04.2009 právny predchodca žalobcu žalovaným poskytol úver vo výške 11.300 eur s úrokom 14,6% ročne. Úver mali žalovaní splatiť v 120 mesačných splátkach po 181,48 eur, vždy k 10. dňu mesiaca od mája 2009 do apríla 2019. Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 16,71%. Podľa bodu 7.6.1 VOP (ktoré sa stali súčasťou zmluvy) bola banka oprávnená pri omeškaní klienta so splatením jednej splátky trvajúcim viac ako 10 dní vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Banka listami zo dňa 09.09.2015 upozornila žalovaných na omeškanie so splácaním v sume 4.999,35 eur s výzvou na úhradu do 15 dní, následne listami zo dňa 30.09.2015 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 29.09.2015 s vyčísleným zostatkom 12.319,82 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 postupca - Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava postúpil na postupníka - žalobcu okrem iných aj pohľadávku vedenú voči žalovaným vo výške celkom 12.434,68 eur. Podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky predstavovala istina sumu 8.796,77 eur, úroky celkom 3.537,46 eur a poplatky 100,45 eur, posledná úhrada na úvere bola vykonaná dňa 10.06.2013.

8. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku <. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Ustanovenie § 220 Civilného sporového poriadku určuje obsahové náležitosti rozhodnutia súdu. Ich správnosť a úplnosť je preto podkladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodnení rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 <.Civilného sporového poriadku, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym spôsobom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06 <.). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý

zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

11. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu a preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie nezodpovedá vyššie uvedeným zákonným predpokladom na obsah a vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd po dôslednom preštudovaní spisu a v ňom doložených listinných dôkazov konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný.

12. Každá strana má procesné právo na to, aby každé rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, pričom limitom pre dôvody je samotný výrok rozhodnutia. Znamená to, že odôvodnenie rozhodnutia musí byť v súlade s výrokom rozhodnutia. Pokiaľ tomu tak nie je, takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné a nie je procesnou zárukou práva na spravodlivé konanie. Odôvodnenie rozhodnutia preto musí nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Odôvodnenie rozhodnutia je jeho dôležitou obsahovou náležitosťou, ktorá musí plniť niekoľko funkcií. Predovšetkým musí presvedčiť strany sporu o správnosti postupu súdu a o zákonnosti jeho rozhodnutia, čím sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania posilňovanie dôvery účastníka súdneho konania v správnosť rozhodovania, ktoré následne vedie k tomu, aby fyzické, resp. právnické osoby dobrovoľne plnili svoje povinnosti vyplývajúce z vydaného rozhodnutia. Nemenej dôležitou funkciou je aj kontrolná funkcia spočívajúca v tom, že každé rozhodnutie je možné preskúmať, pričom presvedčivé odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Pokiaľ absentuje logická nadväznosť výroku a odôvodnenia rozhodnutia a odôvodnenie rozhodnutia sa nezaobera skutkovými zisteniami je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritériá kladené na odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa. Z obsahu odôvodnenia skutočne vyplýva, z čoho pozostáva nárok, ktorý súd žalobcovi priznal, akými úvahami sa pri priznaní takejto sumy riadil a súd ani nezdôvodnil ako dospel k priznanej sume. Potom nie je zjavné, čo súd žalobcovi priznal a čom žalobu zamietol.

14. Za týchto okolností je potrebné prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal tak stranám možnosť konať pred súdom, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ktorému neprináleží nahrádzať v plnom rozsahu konanie pred súdom prvej inštancie) a tým tiež bola naplnená dôvodnosť odvolacej argumentácie žalobcu.

15. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku); konvalidácia tohto nedostatku (nepreskúmateľného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovení § 388 Civilného sporového poriadku, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

16. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov Civilného sporového poriadku a v ustanovení § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných

ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku v každom výroku odôvodniť tak, aby jeho odôvodnenie bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami a relevantnou argumentáciou strán.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

19. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).